

ett mycket rent glasprisma, så slipadt, att, när en viss sida deraf vändes emot föremålet, aftecknar det sig på en under prismat befintlig skifva.

CAMPAGNE, se *Kampanj*.

CAMPECHETRÄD, kammopä'schträd, n. 3. Högstammigt träd, som bildar hela skogar i vissa delar af Amerika, och hvars ved ger Blåholts eller Blå Bresilja. *Hæmatoxylon campechianum*.

CAMPERA, m. fl., se *Kampera*, m. fl.

CANADABALSÄM, kånadabällsäm, m. 3. Ett slags terpentin, som fås af Balsamgranen (*Pinus balsamea*) och Canadagrannen.

CANADAGRAN, kånadagrån, f. 2. Ett slags granträd, som växer i Nordamerika.

CANARIEFÄGEL, m. fl., se *Kanariefågel*, m. fl.

CANASTER, se *Knaster*.

CANCELLER, se *Kansler*.

CANCELLI, m. fl., se *Kansli*, m. fl.

CANDERA, CANDI, m. fl., se *Kandera*, &c.

CANON, kånänn, m. pl. *canones*. (lat.) 1)

Kyrkostadga i katolska församlingen. — 2) Ett slags fuga i sång. — 3) En sort grof boktryckarstil. — Skrifves äfv. *Kanon*.

CANONICUS, -nönikuss, m. pl. *canonici* (lat.) Ledamt af ett domkapitel hos katolikerna. Kanik, domherre, stiftsherre. — Skrifves af somliga *Kanonikus*. [Kanonikus.]

CANONISERA, CANONISK, m. fl., se *Kanonisera*, &c.

CANOT, se *Kanot*.

CANTABILE, kanntabile, n. 3. (ital.) Lätt flytande och sångbart musikstycke.

CANTATE, kanntäte, se *Kantat*.

CANTHARELL, kanntaräll, m. 3. (bot.) Ett slägte af Ådersvamparna, som nyttjas till mat. *Merulius Cantharellus*.

CANTHARID, kanntari'd, f. 3. Spansk fluga (se d. o.)

CANTHARIDIN, kanntaridín, n. 3. (kem.) Det blåsdragande ämne, som spanska flugan innehåller, i dess kemiskt rena skick.

CANTON, CANTONERA, m. fl., se *Kanton*, m. fl.

CANTOR, m. fl., se *Kantor*, m. fl.

CANZLER, CANZLI, m. fl., se *Kansler*, *Kansli*, m. fl.

CANZONE, kannså'ne, m. 3. (ital.) 1) (i poesi) Lyrisk diktart af provençaliskt ursprung, men som först af Petrarca erhöjll bestämd form, och hvars stanser bestå af 14- och 7-stafviga verser. — 2) Litet sångstycke för fyra eller flera stämmor.

CANZONETT, kannså'nätt, m. 3. (af det italienska *Canzonetta*) Litet sångstycke.

CAOLIN, -- i'n, m. 3. (mineral.) En lerart. Skrifves äfv. *Kaolin*.

CAP, n. 3. (ital. *Capo* af lat. *Caput*, hufvud) 1) (i allmänhet) Udde. — 2) Goda Hoppsudden (härvid förkortadt af *Cap de bonne Espérance*).

CAPELL, m. fl., se *Kapell*, m. fl.

CAPETINGER, -- ti'ngr, m. 3. (mest i plur.) Benämning på de franska konungarna utaf Hugo Capets ätt.

CAPETINGISK, a. 2. (hist.) Som tillhör eller har afseende på Capetingerna eller någon af dem och deras öden.

CAPILLARITET, ----ét, f. 3. 1) (fys.) Den kraft, i följd hvaraf vatten och andra flytande kroppar af sig själfva, utan tryck, uppstiga i de trångra mellanrummen emellan fasta kroppar. — 2) (fysiol.) Härfinhet. — Äfv. *Kapilläritel*.

CAPILLÄRKÄRL, n. 3. (anat.) Härfin kärl på gränsen emellan lung- och blodådersystemen, genom hvilka blodkulorna rinna. — Äfv. *Kapillärkärl*.

CAPITAL, CAPITÄL, m. fl., se under *K*.

CAPITATIONS-AFGIFT, --- tschönsåvjvvt, f. 3. (kameralt.) Skatt för hvarje hufvud, mantalspenningar. — Äfv. *Kapitationsafgift*.

CAPITOLIUM, -- töliumm, n. (lat.) Jupiters tempel i det fordna Rom.

CAPLAKE, se *Kaplake*.

CAPO, se *Da capo*.

CAPOTASTO, -- tássto, m. 3. pl. — *taster*. En liten med skinn öfverklädd metallplåt, som, på en gitarr, öfver strängarna fastskruvas vid instrumentets hals, och medelst hvilken instrumentets stämning genast på en gång kan höjas.

CAPOTE, se *Kapott*.

CAPRICCIO, kapri'ddschiä, n. (ital.; i musik) Fri, obunden fantasi.

CAPRICE, se *Kapris* (kapri's).

CAPRIFICATION, kaprifikatschón, f. 3. I Levanten brukligt sätt att befordra fikons mognad genom gallgetingens sting.

CAPRIFOLIUM, -- föliumm, n. 3. pl. — *folier*. En klängväxt, med hvita, väl luktaede blommar. *Lonicera Caprifolium*.

CAPRIOL, se *Kapriol*.

CAPRIS, se *Kapris* (kåpri's).

CAPRONSYRA, kapron'syra, f. 1. (kem.) Ett slags syra, som innehålles i smör af ko- och getmjölk.

CAPSICIN, kappsisi'n, n. 3. sing. (kem.) Det skarpa grundämnet i Spansk peppar.

CAPUCHON, se *Kapuschong*.

CAPUCINERORDEN, m. fl., se under *K*.

CAPUT, káputt, n. pl. *capita*. (lat.) Hufvud. *C. familiae*, hufvudman för en adlig ätt. — Röstning *per capita*, då hvarje person har en röst. — *Caput mortuum*, se *Dödhufvud*.

CARAGIN, -- i'n, n. 3. sing. (kem.) Hufvudämnet i lafväxten Lichen Carageen.

CARAMBOLAGE, karanngbålásch, m. 3. (fr.) Så kallas, i biljard, spelbollens sammantråffande med flera andra bollar.

CARAMBOLE, karanngbå'l, m. 3. (fr.) Röd boll i biljardspel.

CARAMBOLERA, karanngbåléra, v. n. 1. (i biljard) Med en spelboll träffa flera bollar.

CARANNAGUMMI, karannagummi, n. 4. sing. Ett slags svartgrått, inuti mörkruntt gummi, som luktar svagt af ammoniakgummi och har en bitter smak.

CARBONARI, m. pl. (ital.; egentl. Kolbrännare) Ett sällskap af republikanskt sinnade uti Italien, förnämligast i Neapel, omkring år 1820.

CARCASS, se *Karkass*.

CARGO, kárgeo, m. (spanskt ord) 1) Skeppsladdning. — 2) Förteckningen derå.

CARIERAD, a. 2. (af fr. ordet *Carier*) Säges, i medicin, om tänder, som äro af röta angripna.

CARLINTISTEL, karl'i'nti'sstl, m. 2. pl. — *tistlar*. Se *Spåmanstistel*.

CARLIST, -i'sst, m. 3. (hist.) Anhängare af Don Carlos, i Spanien.

CARLISTISK, a. 2. (hist.) Som tillhör, har afseende på Don Carlos i Spanien och hans parti. *C. sammansvärjning*.

CARLVAGNEN, se *Karlvagnen*.

CARMELIT, CARMIN, se *Karmelit*, *Karmin*.

CARNATION, se *Karnation*.